

[Ib Thyregod.]

ærede minister er enig heri. På den anden side foreligger denne anbefalende udtalelse fra Nordisk Råd, en udtalelse, som også en række medlemmer inden for mit parti tillægger betydning. Det, som imidlertid er det uheldige ved dette lovforslag og den måde, det behandles på, er, at der ikke har været mulighed for under udvalgsbehandlingen eller her ved behandlingen i folketinget at behandle dette forslag og så det af det ærede medlem fru Hanne Budtz m. fl. fremsatte lovforslag om ændring i radiospredningsloven under ét. Det er klart, at vort standpunkt til forslaget om kriminaliseringen af disse spørgsmål i høj grad er afhængigt af, hvorledes man ser på dette ændringsforslag til loven om radiospredning, nemlig spørgsmålet om at give adgang for en koncessionsordning for en radio.

Dette spørgsmål skal jeg ikke komme meget ind på her, det henhører under det næste punkt på dagsordenen. Jeg skal kun bemærke, at når vi ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag i den form, det har, er det dels på grund af de ting, jeg nævnte — det standpunkt, flertallet har taget til vort lovforslag, der er behandlet i det andet udvalg — dels fordi vi finder det urimeligt, at lovforslaget skal kunne gennemføres på så kort tid, uden at man virkelig går til bunds i problemerne.

Jeg nævnte før, at det er noget usædvanligt at kriminalisere disse forhold. Jeg nævnte, at der forelå folkeretlige spørgsmål, og jeg nævnte, at der forelå tekniske spørgsmål, som heller ikke var blevet tilstrækkeligt klarlagt for udvalget. Dertil kommer, at sagen jo ikke kan haste så forfærdelig meget, som man prøver at give os indtryk af, idet det jo fremgår af den ikrafttrædelsesbestemmelse, som nu foreslås indført, at loven ikke skal træde i kraft på nuværende tidspunkt. Loven skal først træde i kraft på det tidspunkt, som den højtærede minister bestemmer. Jeg ved ikke, om det, der ligger bag, er, at man vil have en samtidig ikrafttræden for de love, som kommer til at foreligge i de andre nordiske lande, eller om det er andre motiver, som ligger bag denne ikrafttrædelsesbestemmelse, men det viser i hvert

fald klart, at der ikke er tale om et lovforslag, som haster i særlig grad. Derfor synes vi, at det havde været rigtigt, om der havde været den nødvendige tid til at realitetsbehandle disse spørgsmål, til virkelig at dykke ned i disse problemer vedrørende det principielle lovforslag, som vi har fremsat, og som jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind på her, men ved behandlingen af det pågældende lovforslag.

Hanne Budtz: Den højtærede minister har givet forskellige begrundelser for fremsættelsen af dette lovforslag, der skulle komme piratsenderne til livs; for det første i sin fremsættelsestale, at denne virksomhed strider imod den internationale telekommunikationskonvention med dertil hørende radioreglement. Også i bemærkningerne til lovforslaget går ministeren nærmest ud fra, at det er noget, han har været forpligtet til ud fra disse internationale aftaler. Endvidere har ministeren begrundet sit lovforslag ved at henvise til en vedtagelse i Nordisk Råd og med, at man gerne vil have nordisk retsenhed, og endelig kom han ind på under udvalgsbehandlingen, at det er ønskeligt at få en samtidig ikrafttræden for disse love i de skandinaviske lande.

Hvad angår det første punkt, spørgsmålet om den internationale konvention, der er baggrunden for lovforslaget — det har man i hvert fald hævdet ved fremsættelsen — vil jeg gerne sige, at senere har man jo trukket sig tilbage fra dette synspunkt, efter at professor Alf Ross var fremkommet med sine synspunkter om, at vi ikke er forpligtet til at fremsætte et lovforslag af denne art af hensyn til vor tiltræden af denne internationale konvention. Ganske vist siger ministeren at der er en international interesse deri. Det er jo straks noget andet, det er ikke noget, der behøver at medføre et så vidtrækkende lovforslag som det, der nu er til anden behandling. Jeg synes også, at man skal se et øjeblik på, hvordan man kommer til at lovgive i det enkelte land, fordi man vedtager en konvention.

Når en international konvention er ratificeret af et lands parlament, et det klart, at det pågældende parlament er forpligtet til at lovgive. Her foreligger en ratificeret